

Agatha Mystery

Primera edició: gener del 2015

Títol original italià: *Operazione giungla*

Idea original de Mario Pasqualotto.
Projecte editorial d'Atlantyc Dreamfarm, s.r.l., Itàlia,
en col·laboració amb Luca Blengino.
Coberta original i il·lustracions: Stefano Turconi
Adaptació del disseny i maquetació: Emma Camacho

Edició: David Sánchez
Coordinació editorial: Anna Pérez i Mir
Direcció editorial: Iolanda Batallé Prats

© 2014 Atlantyc Dreamfarm s.r.l., via Leopardi 8, 20123 Milà, Itàlia
Publicat per primera vegada per Istituto Geografico De Agostini, S.p.A.,
Novara, Itàlia.

© 2015 Oriol Sánchez i Vaqué, per la traducció
© 2015 La Galera, SAU Editorial, per l'edició en llengua catalana
Drets internacionals © Atlantyc S.p.A., via Leopardi, 8 - 20123 Milà
(Itàlia) - foreignrights@atlantyc.it, www.atlantyc.com

Tots els noms i personatges continguts en aquest llibre són llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. en la seva versió original. Les versions traduïdes i/o adaptades són propietat d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats.

La Galera, SAU Editorial
Josep Pla, 95
08019 Barcelona
www.lagaleraeditorial.com
lagalera@lagaleraeditorial.com

Imprès a Limpergraf. Mogoda, 29-31 Pol. Ind. Can Salvatella.
08210 Barberà del Vallès

Dipòsit legal: B-24.308-2014
Imprès a la UE

ISBN: 978-84-246-5353-8

No és permès d'emmagatzemar, reproduir o transformar de cap manera, ja sigui electrònica o mecànica, incloent-hi la fotocòpia o l'escaneig o qualsevol altre sistema d'emmagatzematge, la totalitat o part d'aquest llibre sense l'autorització escrita del propietari del copyright. Per a més informació, adreceu-vos a Atlantyc S.p.A.

Sir Steve Stevenson

OPERACIÓ AMAZONES

Il·lustracions de
Stefano Turconi

Traducció d'Oriol Sánchez i Vaqué

laGalera

DISSETENA MISSIÓ

PARTICIPANTS

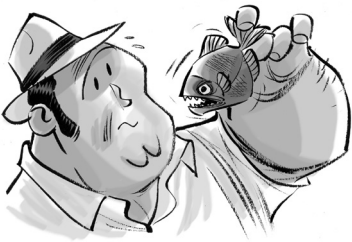
Agatha

Dotze anys, aspirant a escriptora de novel·la negra, té una memòria formidable.

Larry

Estudiant matusser de la prestigiosa escola per a detectius Eye.

Mister Kent

Exboxejador i majordom amb un impecable estil britànic.

Watson
Gat siberià insuportable amb l'olfacte d'un gos coniller.

Uncle Walter

Químic professional de caràcter una mica excèntric. Més que un científic, sembla un xaman.

DESTINACIÓ: BRASIL

OBJECTIU

Endinsar-se a la selva amazònica per seguir el rastre d'un criminal que ha robat d'un laboratori científic una preciosa mostra de bolets *Menjaescuma*.

No faltava gaire perquè s'acabés l'abril, però a Londres la primavera duia un gran retard. Aquella tarda el cel era fosc com l'asfalt i queien unes gotes feixugues sobre la perifèria grisa.

Al petit camp de futbol tronat al sud del Hammersmith Bridge es jugava un partit molt disputat. Vint-i-dos noiets corrien sobre un terreny pelat, evitant els tolls que creixien a cada minut.

Era un dels partits més importants del campionat juvenil de cinquena divisió: els amfitrions, els Richmond Rovers, rebien la visita dels temibles Hackney Strikers, els líders de la classificació. Només faltaven dues jornades per al final de la

temporada: en cas de victòria, els Strikers ja es podrien proclamar campions abans d'hora. En canvi, per als Rovers, una derrota comportaria perdre la categoria. A cinc minuts del final, el marcador encara no s'havia mogut de l'empat inicial.

Davant de la banqueta dels Rovers, arrecerat sota la teulada de plàstic, l'entrenador Oakley, un home sorrut, s'esgargamellava i movia els braços donant ordres als seus nois al camp.

Assegut darrere seu, hi havia l'únic reserva disponible: i és que una forta epidèmia de grip havia deixat al llit fins a cinc jugadors a la vigília del partit. El noi de la banqueta era pàl·lid i esprimatxat: la samarreta de franges vermelles i verdes dels Rovers li anava gran i li donava un aire d'espantaocells.

Era en Larry Mystery, de catorze anys. Observava el partit amb l'alè retingut. Si pogués, saltaria al costat de l'entrenador i cridaria més fort que ell, per esperonar els seus companys.

En Larry freqüentava l'Eye International, la famosa escola d'investigació que formava els millors detectius del Regne Unit. Estava cada vegada més interessat en la vida nocturna que en l'esport. Preferia l'ordinador i els videojocs a les activitats a l'aire lliure...

Tot això, si més no, fins feia cinc mesos, quan el jove havia descobert la seva autèntica vocació: el futbol.

—Pressiona l'extrem, Derrick! —va cridar l'entrenador Oakley. En Larry va consultar immediatament l'EyeNet, l'aparell multifuncions que tenien els joves agents. A la pantalla lluminosa de l'enginy d'alta tecnologia, amagat a la seva bossa d'esport, un cronòmetre assenyallava el pas dels segons.

Faltaven menys de tres minuts per al triple xiulet de l'àrbitre.

A en Larry la passió pel futbol li venia precisament d'un videojoc: Super Football Stars 11, un joc de simulació en què els jugadors havien de gestionar un equip de futbol. En poques setmanes, el noi s'havia convertit en un gran expert: s'havia après noms, formacions, dates i estadístiques. Les parets del seu àtic caòtic de Baker Palace s'havien omplert de sobte de pòsters dels campions del moment, i es passava el cap de setmana tancat a casa seguint simultàniament tots els partits dels principals campionats europeus.

—PENAL! —va cridar l'Oakley.

En Larry es va posar dret.

En Pat Mulligan, el porter robust dels Strikers, acabava de tombar a l'àrea en Bradley, el davanter dels Rovers. L'àrbitre es va posar el xiulet als llavis i va xiular. A dos minuts per al final, l'equip local havia de xutar un penal a favor seu.

—Eh, eh! —va balbucejar en Larry—. Com és que no s'aixeca en Bradley?

L'entrenador el va fulminar amb la mirada.

—Porta'm gel, corre —va ordenar. I va afegir—: Quina mala sort! A l'únic llançador de penals amb cara i ulls de l'equip l'han deixat estès a terra!

En Larry va entrar al vestidor i en va sortir amb una bossa de gel. En Bradley continuava a terra. Feia una ganyota de dolor i s'agafava el turmell amb força.

Un parell de companys el van ajudar a aixecar-se i el van acompanyar a la banqueta.

—Ai... ai —va gemegar el davanter verd-i-roig—. Em temo que no podré acabar el partit...

—Així, doncs —va considerar en Larry amb una espurna d'esperança als ulls—, finalment podré sortir a jugar? Em toca a mi ara?

La dèria pel futbol no s'havia quedat en la teoria. Havia sigut l'Agatha, la seva prodigiosa cosineta, qui l'havia empès a començar la car-

rera de futur campió. «Confesso que no sóc una gran experta en futbol», havia comentat, «però, de ben segur, si m'agradés aquest esport, m'estimaria més... jugar-hi, en comptes de passar-me tota l'estona mirant els altres com corren pel camp».

Aquelles paraules havien sigut una mena d'il·luminació. A més de detectiu... el futur d'en Larry era el futbol! En menys de dos anys es convertiria en un as, que els principals clubs anglesos es disputarien al dring de les lliures esterlines. Llavors vindria la fama, l'èxit... i les noies! L'endemà, el detectiu en potència s'havia comprat unes botes i s'havia posat a la recerca d'un club disposat a fitxar-lo. L'únic equip que havia acceptat incorporar un perfecte desconegut a mig campionat havia sigut el dels Rovers.

Però, fins llavors, per a en Larry només hi havia hagut sessions d'entrenament extenuants i llargues hores a la banqueta, com a reserva.

—Suposo — va remugar l’Oakley acariciant-se els bigotis— que podríem acabar el partit amb deu jugadors. Però, d’acord, Mystery. Et vull donar una oportunitat. Demostra’m què saps fer..

En Larry va entrar al camp amb un somriure extasiat. Per un moment va imaginar que estava al mític Stamford Bridge de Londres: a les seves orelles va esclatar la cridòria de quaranta mil seguidors que ovacionaven la seva entrada.

—El Camp Nou — va murmurar—, el Santiago Bernabéu... Un dia els millors estadis europeus coneixeran les meves gestes.

L’àrea dels Strikers era una mena d’aiguamoll. Els Rovers encara estaven discutint. Ningú no es veia amb cor de xutar el penal decisiu de la temporada, a un minut del final i amb el camp en aquelles condicions.

—Aparteu-vos — va dir en Larry en un to decidit—, ja me n’encarrego jo!

—NI PARLAR-NE! — va bramar l’Oakley—.

T'he dit que podies jugar uns minuts, Mystery, no pas que haguessis de xutar el penal!

Però l'àrbitre va agafar la pilota amb la mà, es va acostar a en Larry i va assenyalar el punt de penal.

—A mi ja em sembla bé —va sentenciar—. Hauríem d'afanyar-nos. S'està fent de nit i tinc hora a cal dentista.

A l'estadi es va imposar un silenci irreal, trencat només per la intensa pluja.

El cor d'en Larry batejava desfermat. Va veure la mirada aterrida dels companys, el rostre morat del míster. Va observar la ganyota desafiant d'en Mulligan, el porter gegantí dels rivals, i la pilota al punt de penal.

Llavors l'àrbitre es va posar el xiulet a la boca.

En Larry es va retocar la cabellera negra, va agafar embranzida i...

PIIIIIIP!

Va ressonar un replet en l'aire. En Larry el va

reconèixer de seguida. Venia de la banqueta, per ser més precisos de la seva bossa. Era el so del seu EyeNet. I quan se sentia allò, volia dir que l'Eye International li acabava d'assignar una nova missió.

Davant la sorpresa de tothom, en Larry va ensopegar a dos metres de la pilota. La va picar amb el peu equivocat i va sortir volant ben amunt, sota el xàfec...

Llavors va caure just a les seves pròpies mans, al centre de l'àrea, on s'havia quedat immòbil, amb els ulls esbatanats. L'àrbitre va tornar a xiular.

—Mans! Expulsió! Final del partit! —va exclamar gesticulant.

En tornar capcot a la banqueta, en Larry es va creuar amb la mirada fulminant de l'entrenador Oakley. Va obrir la bossa d'esport, en va treure l'aparell de titani i va llegir el missatge rebut:

AGENT LM14, NOVA MISSIÓ. DESTÍ: MANAUS,
BRASIL. OBJECTIU: CAPTURAR UN INCENDIA-
RI PERILLÓS.

El noi va sospirar. En aquell moment s'enfrontaria de bon grat amb els pitjors criminals del planeta si així es podia estalviar l'esbroncada que l'esperava al vestidor.